

свѣтовѣ, теглилъ тяжниж-тж на тыя ядры тѣла, открывалъ законы-ты и измѣрвалъ скорость-тж на движеніе-то на свѣта, той брѣлъ себе „за едно дѣтенце, кое-то си играе на камычета край брѣга на безпрѣдѣлно-то море на вселеннжж.“ А въ всичко, что му ся вдавало да открие, той припознавалъ помощь-тж на Създателя, кой-то е источникъ на всякж истинж. Въ 1692 л. умь-тъ му малко ослабнжлъ и побръкалъ ся по слѣдствіе на единъ пожаръ, кой-то довршилъ еднж часть отъ книжниж-тж му, и отъ много напряганіе на духа; нъ испослѣ ся оправилъ и на глжбокж старость Нютонъ былъ като момче по живость на ума и на чювство-то си. Най-сѣтнѣ пристигнжлъ смрътннй чясъ и великнй мжжъ быде повыканъ при Тогова, чіе-то имя той смышлявалъ така чясто и всякога съ благоговѣніе. Нютонъ починжлъ въ 1728 лѣто, на 84 годишенъ възраст, кога-то былъ заловенъ да изучи Божіе-то слово.

I. Г.

ЧЕСТЬ, СЛАВА И ЛЮБОВЬ.

Исторический анекдотъ.

Една отъ чловѣчески-ты страсти е *слава-ша*; тя, кога-то ж гони чловѣкъ, обрыца ся на славолюбіе, кое-то ако не бжде придружено съ честь става много пакостно и врѣдително на общество-то. Да ся въскачва чловѣкъ честно до непристжпны-ты стан на славж-тж, то е и ще бжде похвално и достойно за подражаніе; нъ кога-то нѣкой лудѣе за славж до толкова, что-то ся врьга и лѣти камъ неж безчестно и и безнѣравственно, то общество-то осжда и трѣбува да осжда и да прѣзира такъвъ славолубецъ. Слѣдующа-та малка приказка потвърждава че е истина това что казахмы; у неж слава-та и любовь-та сж посрѣщнжты съ честь-тж, и е показано какъ тая послѣдня-та имъ надвила.

Въ 1812 у голѣмж-тж Наполеоновж войскж, побѣденж въ Россіж отъ гладъ, студъ и непріятели, намираль ся и нѣкой си младъ момъкъ по имя Рихардъ отъ едно село кждѣ Рошень; той служилъ въ Французскж-тж войскж еще отъ врѣмя на Републикж-тж и послѣ ся намѣрилъ и съучаство-